

Iz Ljubljane. Po naj višjem dovoljenju Njih veličanstva od 20. t. m. se bo oženj v Ljubljani in bližnje okolice vprihodnje spet s strelom na gradu oznanovale. — Družba kmetijska je te dni od podružnic popise prišla, kako tu in tam letina kaže. Iz teh popisov smo zvedili, da smemo sploh precej dobre letine pričakovati, ako bo prihodnje vreme polju vgodno. — Radi dostavljamo k undanju naznanilo, da je tudi več učencov realne šole, ki letos poskušajo reži koristnih svilnih čerčev. — Včeraj je prišel sloveči zdravnik ušesnih bolezin dr. Edv. Schmalz, medicinalni svetovavec v Draždani, v Ljubljano, kjer pa zamore le do 1. junia ostati (stanuje v gostivnici gosp. Maliča); 3. in 4. junia pride v Zagreb, 5. v Maribor, 6. in 8. ostane v Gradcu; kdor slabo sliši ali je gluha, najde pri njem pomoč, ako je le ušesna bolezen še ozdravljiva.

Novičar iz mnogih krajev.

C. k. ministerstvo dnarstva je naznanilo, da nemške papirnaté desetice pridejo 1. dan julija (malserpana) ob veljavo; naj se jih tedaj do tistega časa vsak znebi; ogerske papirnaté desetice in šestice pa ostanejo še veljavne. — 29. dan t. m. se je na Dunaji spet za 20 milionov državnozakladnih listov (Reichsschatzscheine), ki so bili za banknote zamenjani, očitno sožgalo. — Tudi na Horvaškem in Slavonskem so zdaj gruntne bukve vpeljane. — Semenišče učencov na Dunaji, enako našemu Alojzjevišu, se bo odperlo že prihodnje leto; 12 mladenčev se bo izprva va-nj vzelo; vodstvo semenišča bo izročeno menihom iz reda Lazaristov. — Naša vlada je prepovedala, da se ne smejo kose v Valahijo in Moldavo prodajati. — Od rusovsko-turške vojske bi imeli danes spet veliko — praznih novic povedati, če bi hotli vse račice vloviti, ki so plavale te dni po mlakužah časnikarjev; verjetno je le edino to, da so Rusi en preden kos Silistriške terdnjave Turkom vzeli; da pa so Rusi Šumlo vzeli, Omer-pašata vjeli, je pa ravno tako prazna, kakor da se je car Nikolaj odpovedal vladarstvu. Še to ni verjetno, da so Angleži luko Gustavsvärn razdžali, kakor se je unidan slišalo, ker pozneje novice iz Stokholma nič od tega ne omenijo. Gotovo pa je, ako se sme ministru Grahamu verjeti, da so angleško-francozke barke Rigo in vse rusovske luke izhodnjega in črnega morja zaperle. Sliši se od druge strani, da je rusovsko brodovje 9. dan t. m. se iz Kronstadta na morje podalo. Francozke barke v izhodnjem morju imajo 1200 topov in 14.000 vojakov. — Na azijskem bojišču se še zmiraj ni nič važnega primirilo; malo po malem se sprimejo in okrešejo, potem pa spet nehajo; vreme ondi še ni za večjo vojsko dosti vgodno bilo. — Princ Napoleon je zdaj glavar v Carigradu; brez njegovega dovoljenja ne počne sultan nič. Tudi angleški poročnik v Carigradu, lord Redcliffe, ki je bil dosihmal glava sultanove vlade, bo zavolj razpertja z francoskim poročnikom, ki je že Carigrad zapustil, tudi domú poklican. — Gerškemu kralju ste pisale angležka in francoska vlada, da mu ne napoveste vojske, ampak da ga hočete le obvarovati pogube, v katero bi gotovo zašel, če bi poslušal svete gerških rogoviležev. — Tudi španjsko, portugalsko in sardinsko vlado hočete angležka in francoska na svojo stran dobiti. — Zdaj je zaveza turške vlade z angleško-francozko znana; te vladi se zavežete braniti turško carstvo v Evropi in v Azii pred rusovsko silo; sklep, kako naj se sploh vojskuje, mora poterjen biti od vojskovodov vseh 3 armad; mir skleniti ne sme nobena stran brez vednostjo in dovoljenja druge; po dokončani vojski zapusti vsa angl.-francozka armada Turčijo.

— Tudi zaveza med avstrijsko in prusko vlado je znana: ena vlada se proti drugi zaveže braniti dežele pred tujim napadom; v vojsko se vtikale ne bote, ako se njih deželam kaj žalega ne zgodi, in dokler rusovska vlada ne vzame v svojo last Moldave in Vlahije ali dokler se rusovska armada ne namerja čez balkanske gore v Turčijo vdariti.

Izplačana prevzetnost.

Kravarjeva kerčma tare od derhale se norosti, Krog pogrnjenega stola *) je in pije fantov dosti, Tudi, to se vé, ne manjka mladih Micek, Katric, Jelk, Kamnostarih bab in dedcov — bil je pusten ravn' ponedelek, — V kotu slepec gosle guli in popéva rad družbini — Oj, gorje ti, tvojim goslam, ko bi čul te Paganini! — V radost mladini zakroži kako „Štajarsko“ za ples, In med šale veseljakov vtika svoje šale vmes.

Zdaj odpró se hišne vrata, v sobo stopita dva škrica, Ozeraje se po osebah, ko prekanjena lesica; Kar se znajde jih v kerčmi, ju nobeden ne pozná, In nobeden ju ne čisla, — v prosti kerčmi čast nehá!

Vsedeta se k majhni mizi škrica z groznim ropotanjem, Kličeta polček vina prav s prederznim zaničvanjem, Berke, brada in očali modre zalšajo glavé — Na nju snegobelih rokah zlati perstani bliše.

S tim orožjem eden vstane, se po rožicah ozíra, To zaverže, drugo gleda, nič ne reče, dolgo zbíra, Kar se gizdelin zamakne, in — pred Minko obstóji, V njo zabada prav prederzno oborožene oči.

Sladkoberbež se priklanja, nje ljubezni se zročuje, Pravi, da deklina mestne po lepoti osramuje, Dalje: da je clo pripravljen za ženko svojo jo vzeti — Teh in taciš šal ovrača Mine oster ga pogled.

Fantje vsi, posebno Tonček, so ga gledali po strani: „Križembavta in matika! proč, dekličem sneg od lani!“ — Gizdelin si berke suče, z zobmi škriplje in na to Se k tovaršu tiho vsede, kakor da bi nič ne blo.

Slepec gode — ples se vname, da vse križem kražem peha; Alj v naj večí plesozlobi modri godec gosti neha. „Stojte — pravi — vi od plesa, jez od godbe medlim, „Čas že vam je se spočiti, men', da v gosli kaj dobim.“

„Če poberal milodare naj poprej bom pri gospodi, „Zato, blaga družba moja, zaprotivna mi ne bodi.“ — „Pravo tako!“ družba vpije, to se tudi spodobi!“

In zdaj godec gizdelinu svoj kriljak pod nos derži. Naš gospodiček počasi z žepa vleče zdaj mošnjico. „Ko bi — pravi — imel drobiža, dal bi, slepec, ti petico; „Al — če Minka pa poljubi, te, beraške mavhe sin, „Ti, mož beseda! koj veržem pri priči ti terd cekin!“

Zdaj se slepec Minki bliža — Minka izza mize vstane, In gre starčiku naproti — nihčer v sobi se ne gane — „Rada — pravi — čem poljubit tebe, siromaštva sin, „Bog te sprimi, vbogi slepec! — in zdaj pojdi po cekin“, — Cela družba v roke ploska, in zamaknjena je v škrica; Tukaj ni nobene šale, spraznit mora se mošnjica; Joj! kak barva ga spreminja, kadar družbi obstóji, Da ne krajcarja v mošnjici razun — desetice ni.

Kakor blisk — osramotena — fantalina sta zbežala, Brez da bi bla polič vina kerčmarju poprej plačala. Slepca pak po milodaru zbranih fantov in deklin, Bab in dedcov v gosli pade — čez namenjeni cekin.

Bernard Tomšič.

*) Stol — pri nas miza.

Zastavice.

1. Imam germeč; ako mi kdo vsega vzame, ne poznam; ako mi vzame eno zernice, pa poznam. Kaj je to?
2. Imam škatlico bisera, na večer se raztrese, v jutro se pobere. Kaj je to?
3. 100 perstov, 100 nohtov, 4 duše, pa 5 glav. Kaj je to?

Današnjemu listu

je pridjana 17. pōla „občne zgodovine“.

Odgovorni vrednik: Dr. Janez Bleiweis.

— Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.